

Bestemmelsesstedet, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at Loven meget vel kan indeholde en Bestemmelse derom, og at man da maa overlade til Postvæsenet, hvor Tilfældet indtræder, at bestemme, i hvilket Tilfælde Brevet skal afgaae med den første Post og i hvilket Tilfælde det skal afgaae med den senere Post, naar denne kommer hurtigere til Bestemmelsesstedet end den først afgaaende Post. Det forekommer mig, at man meget gjerne kan overlade dette til Postadministrationens Bestemmelse, og det udelukker ingenlunde, at Affenderen, naar han udtrykkelig vil benytte en vis bestemt Post, derom kan give Brevet en Paategning.

Finantsministeren: Det forekommer mig, at den ærede Drdfører ikke har opfattet Forholdet i den rette Forstand. Her er slet ikke Spørgsmaal om nogen Ulempe for Postvæsenet. Dette kan naturligviis meget godt bestemmes, og har ingen Risiko ved at bestemme, om et Brev skal afgaae med den ene eller den anden Leilighed, da det jo vil være angerløst, naar det er givet, at Præsumptionen er for, at Brevet skal afgaae med den Post, som fører det hurtigt til Bestemmelsesstedet. Om det end i enkelte Tilfælde ikke vil skee alligevel, bliver dog Postvæsenet angerløst ved at have fulgt den almindelige Forudsætning om Ankomsttiden. Men der er, som sagt, slet ikke Spørgsmaal om at skyde noget Ansvar eller noget Arbejde fra Postvæsenet; men Spørgsmaalet er, om det er rigtigt, istedetfor hvad der hidtil er fulgt i Postvæsenet baade her og andre Steder i Henseende til Præsumptionen, naar vedkommende Affenders Mening om Afsendelsesmaaden ikke er udtrykkelig tilkjendegivet, — om det er rigtigt at forlade den sædvanlige Præsumption, at vedkommende Affenders Mening er den, at Brevet skal afgaae med den førstafgaaende Post, eller at opstille, at det skulde være hans Mening, at Brevet skulde afgaae med den Post, hvormed Brevet

wilde komme først til Bestemmelsesstedet, uden Hensyn til, at den senere afgaaende Post kan være deels kostbarere og deels mere risquant. Man maa ordentligviis antage, at den Post, som først ankommer til Bestemmelsesstedet, skjøndt den senere er afgaaet, ogsaa er baade mere kostbar og mere risquant. Naar man opstiller det saaledes, som den ærede Drdfører vil have, saa forandrer man virkelig selve Forholdet, og opstiller en afvejslig Præsumption fra den, man hidtil har fulgt, og en Præsumption, som i visse Tilfælde kan være til Vedkommendes Skade, og ogsaa forsaavidt til Ulempe, som den ikke er almindelig antagen andre Steder, og derfor navnlig til Ulempe for Fremmede, som opholde sig her, og ikke tænke paa, at man har her en afvigende Præsumption i den Henseende. Naar Vedkommende saaledes f. Ex. ville sende et Pengebrev til Udlandet, saa giver han det ind paa Posthuset; han veed, at Posten afgaaer om Aftenen, og tænker ikke paa, at der er et Dampskib, som afgaaer først næste Morgen, men dog kommer tidligere til Bestemmelsesstedet. Sender man nu Brevet med Dampskibsposten, uagtet han ikke har tænkt paa at asfurere Brevet dermed, ligesom Postvæsenet heller ikke kan indestaae for, og vil heller ikke i Følge § 9 have at indestaae for det Uheld, som derved kan skee, da vilde han være ilde tjent med, at Lovgivningen opstiller en anden Præsumption end den almindelige med Hensyn til Afsendelsesmaaden. Fra den Side maa Sagen betragtes, altsaa i selve Publikums Interesse. Jeg troer heller ikke, det har været Udvalgets Mening at ville opstille noget Nyt i Paragraphen ved denne Tilføining, men kun at opstille i Loven det, man veed var en almindelig Regel og fremdeles bør være det; men at opstille noget saadant heelt nyt, som ved Slutningen af denne Passus vil blive Tilfældet, med Postadministrationens bestemte Erklæring, forekommer mig meget betænkeligt.